

In *Lof der zichtbaarheid* laat Rudi Visker zien hoe de negatieve bezetting van het begrip zichtbaarheid heeft geleid tot een bepaalde opvatting van publieke ruimte die hij met Derrida aanwezigheidsmetafysisch noemt. Tegen de achtergrond van tal van actuele problemen (pluralisme, fundamentalisme, individualisme, nationalisme en racisme) treedt hij in gesprek met auteurs die binnen de continentale traditie van beslissende invloed zijn geweest voor de bepaling van het regime van zichtbaarheid waaraan we vandaag gehoor geven. De centrale figuur is deze keer niet Levinas, maar Heidegger, rondom wie een veelstemmig betoog wordt geweven waarin Foucault, Arendt, Gehlen, Freud, Sartre en Habermas naast anderen hun stem laten horen, waarvan we soms moeten vaststellen dat die een heel ander timbre krijgt binnen het auditorium waarin ze ten tonele worden gevoerd.

Aandachtig luisterend vanaf de zijlijn toont Rudi Visker de lezer hoe dit debat wordt beheerst door breuklijnen die soms dwars door het werk en de naam van een auteur heen lopen. Met een aanstekelijk iconoclasme maakt hij stap voor stap de weg vrij voor een andere opvatting van zichtbaarheid en publieke ruimte, die het spoor dat met *Vreemdgaan en vreemd blijven* is uitgezet consequent vervolgt en ten einde voert.

*Lof der zichtbaarheid* is meer dan de zoveelste inleiding, het leidt de lezer uit vertrouwde denkkaders en dwingt hem zijn begrippen te herzien.

Rudi Visker is hoogleraar filosofie aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte van de KU te Leuven.